

Utajený šéf...

V televizi občas běží pořady, u kterých ukápnou slza... radosti, soucitu, vcítění se... Nesleduji českou Poštu pro Tebe, ale občas americký pořad Utajený šéf. Pořad je vždy o nějakém velkém, zpravidla nadnárodním podniku, který se věnuje službám. Například stravovacím. A nejvyšší šéf takového megapodniku se v civilním oblečení vydá do svých filiálek, např. restaurací, nechá se brigádnicky zaměstnat a předstírá, že nic neumí a zapracovává se. Nikdo v provozovně netuší, koho tam mají, a šéf je zpravidla dost nešikovný. Při práci komunikuje se svými lidmi, bedlivě pozoruje, kdo, co a jak dělá. Jak je kdo vynalézavý a především loajální k firmě. A také často už při té brigádě naváže pěkný vztah s nějakým oddaným pracovníkem a vzájemně se sdílejí... a často tak šéf nahlíží do nelehkých životních situací svých pracovníků a oni stále nic netuší. ALE: pointa je v tom, že po nějakém čase nasbírání zkušenosti z několika svých zařízení a pak svolá v podnikovém ústředí velkou konferenci, kam pozve delegáty ze všech svých zařízení a samozřejmě ty pracovníky, se kterými se sblížil. Těm vytipovaným, loajálním a poctivým pracovníkům, se kterými v utajení pracoval, je navíc doručeno zvláštní osobní pozvání na pracovní pohovor s generálním ředitelem. Oni stále nic netuší a čekají v prázdné jednací místnosti, až vstoupí nejvyšší. Dveře se otevírají a v nažehleném značkovém obleku vstupuje... jim známý brigádník. Mění se grimasy pracovníků vydají za celou sérii emocí od překvapeného „Co ty tady, ty jsi byl také pozván ke generálnímu?“, až po strnulý šok, kdy pracovník není schopen slova; zvláště, když si uvědomí, jak v přesvědčení, že jde o brigádníka, vyhodil generálnímu dva hamburgery do koše a až ten třetí mu uznal za prodávající 😊. Vrcholem setkání je šéfovo hodnocení, kdy ocení jejich loajalitu a především projeví úžasnou lidskost a sounáležitost i v jejich osobních životech a nabídne jim na míru připravenou osobní pomoc. A tady padají proudy slz i z očí těch nejtvrdějších chlapů... slzy vděčnosti, příjemného překvapení. A takový pracovník už nikdy nic špatně v tomto podniku neudělá... je vděčný.

Je velmi příjemné to vše sledovat a také poučné – konec televizních realit.

Míla Marková: TWR je moje srdeční záležitost. Prožívám jako velkou výsadu, že jsem se na jeho práci směla podílet. Co mi to přineslo? Zkušenost spolupráce s lidmi z jiných církví, což když se povede, je to krasojízda, a také se přípravou pořadů **Doteky** můj duchovní život rozzářil barvami.

Karel Řežábek: Rádio jako takové má v sobě úžasný potenciál přemostit vzdálenost (jak geografickou, tak názorovou) a rozšířit i tam, kam by se jinak rozséváči dostali jen těžko.

TWR je pro mě synonymem týmu lidí, který se tento potenciál snaží využít na maximum a rozsévají a rozsévají a rozsévají... Vaše práce má velkou cenu, díky!

Možná, že vás už při čtení pokusu o představení televizního seriálu napadlo totéž, co mne. Bůh je stále s námi a sleduje nás. Tušíte někdo, kdy nás pozve na osobní pohovor? Jsem si jistý, že každý pracovník testované firmy teoreticky věděl, že podnik, ve kterém je zaměstnán, má generálního ředitele, určitě slyšel i jeho jméno. Ale nikdy ho neviděl a hlavně ho nemohl poznat osobně. Nejvyšší šéf nebo majitel byl za obyčejného dělníka vedle něho. Vzal jsem si z to-

hoto pořadu dvě poučení: to první je onen šok, jak mohu s Bohem jednat, když nevím (lépe řečeno neuvědomuji si plně), že mne vidí, sleduje, dokonce se mnou mluví. Lukáš zapsal tato slova Pána Ježíše (Lukáš 12,2): Nic není zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude jednou poznáno. Proto vše, co jste řekli ve tmě, bude slyšet na světle, co jste šepetem mluvili v tajných úkrytech, bude se hlásat ze střech. A to druhé ponaučení? Šéfové těch velkých firem k sobě na osobní pohovory zvali jen ty, které chtěli odměnit, povýšit. Ti, kteří dělali podniku ostudu, ani pozváni nebyli. Ví, že když se setkám s Bohem, budu odměněn... budu v šoku, už jen z toho, že osobně poznám Toho, o kterém celý život vím a kterému věřím. Budu s Tím, který se mnou pracoval v symbolickém utajení a který mi tolikrát pomohl a vytáhl z bryndy a který mi odpustil všechno špatné, co by bránilo dalšímu pobytu v Jeho podniku. Být Pánu Bohu loajální a pracovat vždy jako „Pánu“ (jak říká apoštol), to je to, co se vyplatí a co Pána Boha oslaví a Jeho podnik – Jeho království – pozvedne.

Technické proměny a pokoj v duši

Nejen technika se vyvíjí, ale i Boží pokoj v srdci. Jak to souvisí? Přibližně během posledního roku se ze dvou třetin obměnil i náš technický tým. O nástupu technika Pavla Surého jsme psali v jarním vydání tohoto zpravodaje, jenže v létě došlo k dalšímu střídání služby. Necelý rok po odchodu Martina Slouky se rozhodl odejít do jiného zaměstnání také dlouholetý zkušený a šikovný technik Štěpán Exner.

Každá taková personální nejistota v týmu je provázena velkou Boží milostí a máme už z toho takový až bezstarostný pocit. To je silné tvrzení, a proto ho musíme trochu vysvětlit.

Před chvílí jsem si chtěla pustit nějaký pořad z archivu rádia. Hned mi do očí blesk název Jste normální? Asi před půl rokem se na hodině psychiatrie ptal přednášející (psychiatr), kdo si připadá normální. Snad z celé posluchárny (150 lidí) jsem se přihlásila asi jako jediná. Nevidím za sebe a sedím ve 4. řadě, tak nevím, kolik dalších normálních lidí bylo ještě se mnou. No ale když se měla psát seminární práce na jakékoliv téma související s psychiatrií, hned jsem věděla, že budu psát o tom, proč si připadám normální. Práci přikládám a ještě doplňuji, že se profesorovi líbila a sdělil mi k ní, že jsem jedna z mála, která o sobě přemýšlí a že se mu mé postojí líbí. (Po přečtení práce zjistíte, že jste normální také.) Moc vás všechny do rádia zdravím a modlím se za vaši práci. *Jana* ☒ Dobrý večer, právě dozněla páteční bohoslužba z BJB v Aši. Chtěla bych vám moc poděkovat, je to úžasný nápad, perfektně provedený. BJB na sebe vzala riziko, že něco při přímém přenosu nevyjde a věřím, že si byli vědomi, jaký závazek to je. Mají můj obdiv a úctu. Celé vaše páteční vysílání je důstojným připomenutím Velkého pátku. Navíc tento národ něco takového opravdu potřebuje. Bůh vám všem moc požehej. *Marie* ☒ Ahojky, pocházím z Frýdku-Místku, rád vás poslouchám a chci se zeptat, zda je možné vás naladit na nějaké frekvenci. Děkuji za odpověď a přeji vám, ať vás poslouchá co nejvíc lidí. *Štěpán* ☒ Nechodím, jsem osamělá a drží mne víra. Mám vám za zlé, že vysíláte hlavně hudbu a minimum slova. Změňte toto a bude obrácených víc. *Díky B.* ☒

Štěpán Exner pracoval v TWR-CZ od roku 2004. Letos odešel do jiné práce a odnesl si s sebou výslužku ve formě „cívkače“ Revox a ...

Zvuk v rádiu se zpracovává pomocí počítačů. A kdo jen trošku ví, jaká nečekaná překvapení a netušené poruchy vznikají tam, kde se realita mění ve „virtualitu“ – tedy velmi obtížně uchopitelné vlastnosti a veličiny – je si také vědom, že vymyslet, provozovat a udržovat rozhlasový technický systém v chodu chce opravdu odborníka. A odborník je člověk, jehož práce je dnes většinou dobře placena. Každý si na vlastní prstové obouruční kalkulačce lehce spočítá, kolik stojí hodina práce zedníka, automechanika, natěrače, elektrikáře či údržbáře, který vám vyměňuje doma splachovací nádržku. Vynásobením hodinové mzdy řemeslníků číslem 170 dostanete představu měsíční mzdy řemeslníka. K tomu

...lanové úvazky pro práce ve výškách (montáž antény pro speciální internetové připojení).

Šéftechnik Daniel Zeman říká: Odešli zapracovaní a výborní kluci. Přišli jiní, jinak šikovní, ale rozhodně jsme na změnu nedoplátili. Díky Bohu.

Petr Zeman – osobní vzpomínání

(Aleš Bartošek: Ani ne tak vzpomínání jako zážitky)

Petr Zeman se narodil 27. 2. 1937 a 29. 8. 2012 zemřel – odešel k Pánu Bohu do nebe a nebo odjel na služební cestu – jak říká jeho manželka Dana ☺. Promiňte, plakat nebudu, není proč (pochopíte při čtení), sluší se ale služebně a v mém případě i osobně připomenout člověka, který se mimo mnohé jiné zapsal také do moderní historie TWR-CZ. Mnohé jiné patří na stránky jiných časopisů a jiných kronik, ale vězte, že Petr byl pilný dělník Božího pole, ať už šlo o pole církevní, nespočet soukromých záhumenků a ještě víc takových malých rodinných – řekněme květináčů. Pastor a pastýř, svědek i opravář (a nejen lidských duší).

Ale k Trans World Radiu: V roce 1990 reagoval na výzvy zakladatelů české redakce a stal se členem Přípravného výboru. Spolu s dalšími modeloval budoucí

asi 50% daní pro virtuální stát, který ale zcela reálně prohospodaří jakékoliv množství daní a dostanete se k číslu 30 a víc tisíc za měsíc. A kde je v TWR-CZ vzít, že? Tímto pohledem viděno je naprosto nemožné, aby někdo odborně pracoval v rozhlasové misii, kde takové mzdy nejsou ani nejbujnějším snem těch nejodvážnějších. A představte si, že na místo technika jsme v rámci našich možností měli myslím pět vážných zájemců. To nejsou maličkosti a vnímáme to jako obrovskou Boží milost.

V tomto konkrétním případě jsme nakonec přijali Jana Konečného, který pochází ze severní Moravy a do Brna se nedávno přizemnil. Zapracoval se a je už plnohodnotným členem týmu s technickou specializací.

formu české redakce. Už se mi nepodařilo dohledat období 90. let minulého století, ale vím, že byl vždy v obraze dějů a vývoje práce české redakce. Konečně byl starším a zodpovědným představitelem sboru, kam jsem patřil i já. Byl jen o 16 let starší než já ☺. Co je ale dohledatelné snadno, je fakt, že do roku 1997 byl jakýmsi „hostem“

Na pracovní poradě v roce 1995 sedí (zprava): Ivo Žák, Petr Zeman, Bohuslav Smutný...

Rady TWR-CZ a v roce 1997 se stal řádným členem a ten den ihned i předsedou Rady. Už z toho je patrné, že Petrův vztah k TWR-CZ byl jednoznačný. Předsedou Rady byl až do roku 2001 a ten rok odešel z Rady TWR-CZ úplně. To ale není vše – souběžně s touto funkcí byl řádným pracovníkem TWR-CZ v letech 1992 až 1994 (v oddělení návazné služby) a až do roku 2001 byl dobrovolným spolupracovníkem bez nároku na mzdu. A snad se nikdo nebude zlobit, když výjimečně in memoriam prozradím, že ještě měsíc po jeho smrti došel do redakce finanční příspěvek, který měl pro TWR-CZ připravený.

Myslím, že tato fakta mluví za vše a nyní přejdu k osobním zážitkům – jelikož jsem ho znal od svých pěti let a viděli jsme si dost „do kuchyní“ – tak to osobní může být i neobjektivní. Ale s tím nic nenadělám ☺. Tykali jsme si a on mi říkal Aljošo, já mu Peřo. S mládeží poměrně velkého věkového rozpětí jsme hrávali volejbal. Já jsem byl ucho, Petr borec. Už nevím, jak hrál, ale pamatuji si, že na tyto akce vozil v jejich rodinném stejšnu basu hanaček a my měli o občerstvení vždy postaráno. To nebyl nějaký úlet, on v tom měl systém a pamatoval, že v lese mezi stromy, kde jsme na plácku hráli „voliš“, bude žízeň. Takto přemýšlel vždycky. Jindy jsme s mládeží jeli na celostátní konferenci našich sborů do Ostravy. Stál jsem v novém, tmavě zeleném šušťáku na nádraží a čekal na ostatní, až se sejdeme a půjdeme k vlaku. Já byl v učení nebo na škole a na kapesné jsem si přivydělával sběrem angreštu, rybízu, rytím zahrádek atd. V modrém šušťáku nenápadně přišustil Petr a podal mi do ruky už zakoupenou jízdenku...

Karel Káňa: Jsem rád, že do TWR Pán Bůh povolal samé vzácné lidi.

V 70. letech minulého století jsme rekonstruovali Šámalku – náš sborový dům. Petr byl inženýr elektro, ale makal často s větší razancí a rutinou než kdejaký řemeslník. Problém byl v tom, že my obyčejní dělníci jsme mu celkem stačili, ale jen do okamžiku, než začal vymýšlet zlepšováky. A pokud si myslíte, že na staveništi pro to není příliš prostoru, to byste se divili. Před rekonstrukcí měla naše modlitebna jeden záchůdek ve dvorním traktu. Záchod byl splachovací – s dírou kamsi do nekonečných útrob zemských – a právě ono splachování byl problém, který vyřešil pouze Peťa. V zimě občas překvapí mráz. Po několika pokusech, jak ohřát onen polorozpadlý venkovní kumbálek, zvítězilo a osvědčilo se Petrovo akvarijní řešení. Z nádržky prostě najednou čouhaly dráty a vedly do zásuvky. Bylo tam akvarijní topné tělísko a ke všeobecné radosti i spokojenosti všech uživatelů fungovalo několik let a vůbec mu nevadilo, že kolem neplavou skaláry, neonky a jiné okrasy zasklených vod. Ne, že by topení a ohřev vody byla jeho specializace, ale nemohu zapomenout na skutečné překvapení u prvního křtu v novém vnitřním bazénu po rekonstrukci. Byl předem napuštěn vodou a Petr v zodpovědnosti sobě vlastní už od pátku chodil kontrolovat, zda je vše v pořádku. Voda se mu asi zdála studená, a tak Petr vyřešil ohřev vody geniálně. V hrncích by to nešlo – to uznáte. Na pořádnou fošnu kolem dokola připevnil celou sérii ponorných spirál – v menším provedení se někdy vozí na dovolenou, aby se s jejich pomocí uvařila v hrníčku voda na kafe. Tak toto byly spirály takového většího provedení, asi tak kýblového. Doprostřed fošny přidrátovал prodlužovák s množstvím rozdvojek a toto monstrum prostě plavalo v neděli ráno na hladině a za šumu elektroměru šuměla i voda v bazénu. Nebezpečné to nebylo, protože Petr byl křtícím bratrem a šel do vody jako první...

Také nemohu nevzpomenout na společný výstup na nejvyšší horu Československa – Gerlachovský štít. Petr s manželkou byli na dovolené pod Tatrami a s kamarádem

Vládou jsme se domluvili, že za Zemanovými zajedeme a společně vystoupáme na vrchol. To jsem ale netušil, že rychlík Brno – Košice bude poněkud přeobsazen, a my jsme celou noc stáli na jedné noze v uličce. Po takto prostáté noci jsme se setkali na Hřebienku, kde s vyspanými a vysmátými Zemanovými odcházíme směrem ke Slezskému domu a odtud stoupáme bez průvodce nahoru. Po pár metrech výstupu míjíme právě spadlého německého

Václav Kadlec: Trans World Radio pro mne zůstává nezapomenutelnou duchovní a praktickou zkušeností a také výbornou inspirací v práci na projektech, které přišly později. Proto je pro mne při vyslovení jména tohoto rádia tím nejsilnějším pocitem vděčnost všem bývalým spolupracovníkům a také Bohu, pro jehož slávu jsme to všechno dělali.

turistu, pro kterého zespodu funí četa horské služby. Nebudu líčit moje pocity, to by přešáhlo rámeček vzpomínek na Petra, ale jeho jízdu po sněhu při sestupu zpět a přistání těsně nad Batizovským plesem také nezapomenu. Jindy jsem jel s Petrem a s dalšími pod Tatry jeho Oktávií kombi

(prosím pěkně, to byl úplně jiný vůz než současná Octavie – ale Škoda to byla). Tehdy aut mnoho nebylo a Zemanovi byli jedni z mála motorizovaných rodin. Svezení v autě bylo pro nás vždy svátkem. Jenže tehdy lilo jak z konve. Dálnice neexistovala, na Slovensko se jelo celý den a při průjezdu nějakým tunelem jsme v pořádné kaluži nabrali vodu na palubu. Nic se nestalo, auto bylo odolné a jelo dále, ale čvachtalo nám v botách. Řidič Petr bez mrknutí oka zastavil pod dalším mostem, otevřel kufr, pak další kufr, v něm další kufrík a z něho vzal černou betinu (to nebyl pes, ale ruční vrtačka na kličku). S klidem inženýra nasadil šestku vrták a ať prý zvedneme nohy. Mezi našimi botami vyvrtal do dna karoserie vzácné škodovky dírky, voda vytekla, kobereček dírky zakryl, betina dál spala ve třech kufrících a my v suchém autě pokračovali. Na cestu zpět se počasí změnilo natolik, že noční přesun kolem Nízkých Tater směrem k Moravě jsme absolvovali zcela potmě... totiž v noci bývá tma, ale auta zpravidla svítí. Ne tak Petr. Zhasl auto a jel při měsíčku, aby bylo dobře vidět na všechna souhvězdí, která nám cestou představoval. (Nechci pomyslet, co by se stalo, kdyby takových romantiků jezdilo tu noc více.)

Omlouvám se, ale chronologický sled vzpomínek zde nehledejte. Vzpomínky nemám naštosované v časopřímce. Období mého učení a raných studií bylo poznamenáno novinkou: volné soboty. A tak jsem každou sobotu chodil na kaši s karotelou. Ne kvůli té kaši, tu jsem moc nemusel, karotelu ano (mrkvový sirup), ale toto jídlo se servirovalo tradičně každou sobotu v poledne u Zemanů na Táborské v Brně. Já se tam učil u Petra zvukotechnice a vyráběli jsme nejrůznější udělátka, aby ve sboru bylo dobře slyšet a aby se dala kázání zachytit na magnetofonový pás. Možná, že i ta karotela může za naše setkání po desetiletích v TWR-CZ. Já si kaši nepřidával, Petr k radosti manželky Dany vždycky – a Petr byl vždy o krok vpředu, co se techniky týká. Takže i když se to dnes snažím dohnat alespoň mrkví, nepomáhá to.

Teorii o mrkvi berte vážně, protože Daniel je s technikou o celý kilometr vpředu a pokud je mi známo, tak začínal první kroky právě s karotelou. Pamatuji si také na Danielovu postýlku, kterou Petr vybavil zahradním kohoutkem na vodu (bez připojení), zvonkem na kolo (bez kola), ciferníkem telefonu (rozuměj tím otáčivým, co se kolečko vracelo k zarážce) a jinými úkazy technického směru. Rozhodně tam neměl žádného medvídko či gumové zvířátko, to spíš starý zámek s klíčem... a jak vidím, i toto fungovalo (podobné náhražkové panely z plastu vozí dnes rodiče svým dětem až z Ameriky, ale není to úplně ono ☺).

Nemůžu víc vzpomínat, nevešlo by to sem, ale pak jsme spolu působili v TWR-CZ. A toto prostředí Petra v mých očích změnilo velmi. Petr byl vždy velký sborový patriot a myslím, že sbor v Židenicích by nevyměnil za „nic na světě“. Patřil mezi ty osobnosti, které byly vítány i v jiných sborech, ale vždy vyzvedával a povzbuzoval k vlastní sborové tradici. V TWR-CZ se myslím ve větší míře setkal s mnoha věřícími z jiných denominací a sborů a to bylo na jeho postojích a životě velmi znát. Zdálo

se mi, že z tohoto obecenství čerpal hodně inspirativního a bylo to pro něj požehnání a rozšíření „obzoru“. Nám v rádiu zase rozšiřoval obzory (a někdy i panenky) počítačovými systémy. Byl to Petr, kdo na-programoval databázový redakční systém – máme ho někde v počítačovém archivu dodnes funkční. Se-strojil ho na koleně (tedy na svém

Bohunka Horská: Možná to bude znít otřepaně – ale Rádio 7 je pro mě neděle každý den.

Setkání s Bohem, setkání s lidmi, setkání se sebou samou. Pohazení, poplácání (vlídné i důrazné) a někdy i nakopnutí. Prostě to, co potřebuji.

počítači a nepotřeboval k tomu ani myš) a když to pak uviděl Otakar Vožeh, pronesl jen smutně: „Tak o tomto jsme si v Monaku mohli nechat jenom zdát.“ Od tohoto základního systému se odrazil systém dodnes užívaný. Je třeba si uvědomit, že Petr byl celý život silnoproudář – motorář. Počítače dříve neexistovaly a on se později – v důchodovém věku, jimi dokázal prokousat nejen jako uživatel, ale jako programátor! Později se stejnou vehemencí zavedl systém adres posluchačů se vším administrativním komfortem.

Z jeho biblických proslovů a také z jeho osobního postoje k TWR mohu s klidným svědomím napsat, že to byla jeho srdeční záležitost. Při tom všem nepřestal být pastýřem ve sboru, sloužícím starším bratrem a zodpovědným představitelem církve. Petr byl osobnost, o tom není pochyb. Je fakt, že občas dokázal také pořádně zvednout druhým v těle adrenalin. Neslyšel jsem ho nějak zvednout hlas, ale dokázal druhé napnout k prasknutí pouhým mlčením a s oblibou pracoval na vlastním písěčku – přímo strategicky utajeně – aby posléze se širokým úsměvem nabídl produkt

ŽIVOT VÍRY

mezidenominační křesťanský měsíčník

- ▶ povzbuzení pro každodenní život s Bohem
- ▶ zpravodajství o dění v církvích
  - ▶ evangelikální pohled na společenské dění
- ▶ rozhovory, osobní svědectví
  - ▶ biblické studie, povídky, humor...

www.zivotviry.cz

- ▶▶▶ *objednávky on-line*
- ▶▶▶ *eŽV – internetová verze za zvýhodněnou*

predplatne@zivotviry.cz

tel.: 284 841 922

www.facebook.com/zivotviry

Rádi Vám **zdarma** zašleme
ukázkový výtisk.

Varování!
Četba může vést
k nevratným změnám
vašeho charakteru!

Rastislav Čížmár: Rádio 7 – pohodové, přátelsky přístupné, připravené pro povzbudivý poslech. Každodenní puls české církve na vlnách internetu z Brna. Rádio 7 – uši pro vaši duši. Ježíš a Jeho poselství i dnes u vás doma skrze oblak svědků přes rádiové vlny.

I na podzim vás může na srdci hřát,
Rádio 7 vám bude rádo do toho
zvesela hrát.

svého utajování k všeobecnému blahu. Někdy jsem měl dojem, že kdyby nebyl věřící v Pána Ježíše a nesloužil s oddaností Jemu, že by musel být nejméně ředitelem nějaké americké výzvědné služby 😊.

Miloval kečup, kostky cukru s trochou kávy – to mě ale nenaučil, zato mě naučil fotografovat na diáky, naučil mě používat co nejjednodušší a přimocárare metody a asi ze všeho nejvíc mě oslovil jeho zájem o lidi a způsob, jak s maličkostmi udělat radost.

Nenech se zneužít

Mezilidské vztahy jsou „prevít“. Kamarádi ano... ale „odsud posud“ (to je ale divné pořekadlo, když se na to chvíli dívám, co to mám vlastně napsané). Často se stává, že jiskra přeskóčí opačným směrem a vztahy se ochlazují. Ale vzájemně si to přiznat, to většinou ne. Takže naoko je vše dobré, ale vnitřně ho „nemusím“. Takový vztah nekontrolovatelně se vyvíjející směrem k době ledové má své fáze, až jednou nastane takové období, že tomu druhému přejeme něco nepříjemného. Cokoliv, jen aby pochopil, jak je vedle nebo aby Bůh k němu promluvil... A když se podle nás nic neděje, tak jiskra skáče ještě dál.: toho jeho kocoura bych mohl nenápadně otrávit nebo mu podřezat stromek... prostě mu sáhnout na něco, co má hodně rád... a nebo mu obtáhnout novou škodovku hřebíkem. Že to křesťané nedělají? Jasně, že ne! Omlouvám se, že mě to vůbec napadá. Ale ruku na srdce: Nenapadá vás něco takového alespoň občas? Jasně, neuděláme to, ale ta myšlenka. (A Bůh říká, že už žádost pohledu je hřích.) Zase chci varovat a strašit? Ale vůbec ne. Chci ukázat na ten princip. Princip ublížení nepřímou cestou. Nikoli člověku do očí říct a nebo mu rovnou nafackovat, ale s úsměvem na rtech mu tajně sáhnout na nějakou srdeční záležitost, která mu ublíží.

Tak jednal nejprve satan s Jobem, když mu sáhl na to, co měl a měl jistě i rád. (Až když ho nezlomil, tak sáhl na jeho život přímo.) Tak jednal Jidáš, když políbil Pána Ježíše. Tak jednáme my, lidé. Ubližovat někomu prostřednictvím vzácných a milých věcí, vztahů, důležitých pro toho člověka atd. Taková pomluva je také dobrou ilustrací (slovenské ohováranie to vystihuje krásně).

Dobrý den, velmi ráda poslouchám vaše rádio. Je možné někde zjistit jména skladeb a interpretů hudby, kterou vysíláte? Povzbudivé a krásné chvály, které vysíláte, nevím, kde a jak bych si jinak znovu pustila, anglicky neumím. Děkuji za odpověď. *Šárka* ✉ Možná, že pro někoho je to naprosto zanedbatelné, zda-li vysílá anebo nevysílá Rádio 7, ale pro mě, která vás poslouchá každodenně a často vás hraje do ucha i v noci, tak je to velká újma, když se stane to, co včera. Zvykla jsem si na vaše pořady a Rádio 7 dělá mně, vdově, společnost skoro neustále. Tak ještě jednou velký dík za vaši úžasnou službu, Pán vám všem žehnej ve vaší další práci, zdraví *SW* ✉ Dobrý den, měla bych jednu připomínku, související s poruchou vašeho vysílání ve středu (ani nevíte, jak jste mi chyběli). Protože poslouchám pořad **Světém Bible**, s napětím jsem čekala, co budete vysílat v pátek, jestli jeden z těch dílů, které měly být ve středu, nebo středeční díly prostě vypustíte a budete vysílat jako by žádná porucha nebyla. Přiznám se, že jsem doufala, že uslyším ve vysílání ty středeční díly, ale předpokládala jsem, že se budete držet tradice a neodvysílané díly prostě vypustíte, stejně jako tomu bylo, když se vám do vysílání vloudil nějaký úplně jiný díl. Chápu, že tohle mělo smysl v době, kdy jste **Světém Bible** vysílali každý den na středních vlnách a vysílání na satelitu a internetu tomu bylo přizpůsobeno (bylo by nefér, aby posluchači na středních vlnách museli poslouchat 2x stejný díl kvůli poruše na internetu). Ale po zrušení vysílání na středních vlnách mi (aniž bych vám do toho chtěla kecat) toto při-

A nyní se na tento princip podívejme z jiného úhlu pohledu. Z nadhledu. Útočí na nás satan? Jsme si vědomi nástrah tohoto světa? Procházíme zkouškami, utrpením, těžkostmi, bolestí, chudobou, samotou, depresí? Jsme křesťané, patříme Pánu Ježíši, jsme součástí Jeho církve (píší tedy spíše do těchto řad čtenářů) a ptáme se, proč nás to všechno bolavé potkává. Útočil satan, chce nás vyrvat z Boží náruče? Myslím, že je dost „vzdělaný“, aby dobře věděl, že je bez šance. A proč tedy? Aby nám ublížil? I to by bylo v satanově podání celkem krátkozraké. Možná proto, abychom jako zlomení nebyli dobrým Božím obrazem, dostatečně dobrými svědky a dobrými „věro-zvěsty“ evangelia. Určitě. Ale člověk pro Satana nepředstavuje nějaké nebezpečí, satanovým největším nepřítelem je Bůh, Pán Ježíš, nebesa. Z toho místa byl vyhozen, Bůh se ho zbavil a proklel. A jak to Bohu vrátit? Přímo? Nepřímo je to tak snadné a účinné. Sáhne Bohu na citlivé místo (Zach 2,8.12 – Bůh zde říká: Kdo se dotýká vás, dotýká se zřítelnice mého oka). Satan tedy sáhne na to, co Bůh miluje, koho má rád (Zj 1,5: ...ten, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce). Satan ubližuje církvi, aby způsobil bolest Bohu. Přemýšlím, jak s tímto pohledem naložím v praxi. Podlehnu a dovolím satanu, aby mne zneužil k útoku na Boha? Každý z nás, kdo patříme Pánu Ježíši Kristu, jsme Bohu velmi milí. Naši oblību v Božích očích nezpůsobují naše tělesné kvality či duchovní znalosti, ani hrdinské činy. Bůh si nás zamiloval pro cenu a moc krve Pána Ježíše Krista. A jsme v přeneseném slova smyslu novozákonní „zřítelnicí Božího oka“. Jsme Božím citlivým místem. A Bůh své

Modlitby

Modlitby mají smysl. Možná jste už slyšeli někoho prohlašovat, že modlitbou se dá změnit i svět. V tom případě se křesťané modlí buď velmi málo, nebo je to všechno ještě trochu jinak. Spíš se přikláním k jinému rčení: Modlitbou můžeš změnit vnímání světa. A nebo ještě lépe – modlitba může změnit tebe. Proto má smysl.

Jak se správně modlit, ptají se někdy lidé věřících? Vzpomínám na doby, kdy se v charismatických sborech kladl důraz na „efektivní modlitbu“. Modli se a dostaneš. Nemám to slovo „efektivní“ ráda, ale samozřejmě jsem si přála, aby moje modlitby dostaly odpověď. Až později jsem pochopila, že Bůh odpovídá, ale po svém. Na mně je poznávat Boží vůli. Ne vždy jsem se totiž podle Boží vůle modlila. Byly to spíš mé touhy a představy o jejich naplnění. Pak je jasné, že člověk může být zklamán. Když se neděje to, co chci, můžu být velmi frustrovaná. Raději se tedy nemodlit vůbec? Jak se modlit „správně“?

Ježíš Kristus učí učedníky i nás, abychom v modlitbě neustávali. Dokonce nám říká: Modlete se takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích...

Kdykoli narazím na toto místo, znovu se pozastavuji nad moudrostí těchto slov. Vždyť nejde o moji vůli, ale o vůli Otce v nebesích. V této modlitbě je také výzva k odpuštění druhým. Někdy může skutečně vyslyšení našich modliteb bránit hněv, zloba, hořkost vůči druhým lidem atd.

O modlitbě by se dalo psát hodně. Co by to však mělo za smysl, kdybychom nepoklekli a nemodlili se?

Proto zveme i vás, připojte se k děkování i prosbám. Evangelium neslyšelo ještě mnoho lidí jak v naší zemi, tak v zemích jiných. Jde nám o jeho šíření všemi způsoby. My se snažíme o ten rozhlasový.

Naše vděčnost Bohu za:

- Realizační tým pracovníků a externích spolupracovníků, jejich vytrvalost, věrnost a odpovědný přístup.
- Dostatečnou svobodu k veřejnému šíření evangelia a vyučování biblických principů.
- Statečnost křesťanů v zemích, kde jsou pronásledováni a jejich osobní příklad síly víry a vztahu s Pánem Ježíšem.
- Všechny dárce podporující službu TWR-CZ.

Naše prosby:

- Pro věrnou službu potřebujeme i dostatek sil. Blíží se Vánoce, s tím je spojeno mnoho příprav a potřeba mnohých spolupracovníků. Modleme se za Boží pomoc.
- Máme dost vyškolených moderátorů, ale mnozí z různých důvodů už nemohou sloužit. A nyní máme kritický nedostatek externích „hlasatelů“. Prosíme, modlete se s námi za nové spolupracovníky v této specializaci.
- Stále přemýšlíme a postupně rozpracováváme projekt lokálního vysílání na VKV. Už se i rýsují konkrétní kroky. Modlete se, abychom měli moudrost, našli řešení všech souvislostí a aby legislativa či státní správa nebyly překážkou tomuto záměru, ale vodítkem, zda tento směr je ta správná cesta.
- Finanční propad je nám dobře znám. Stejně tak víme, že Bůh má nad tímto nedostatkem svoji moc a jsme v Boží ruce. Svěřujeme se Mu a prosíme o vnitřní pokoj ve vnějším napětí.

Za spojení na modlitbách jsme velice vděční. Děkujeme.

Za TWR-CZ Jiřina Gina Markovová

padá prostě jako zbytečná tradice. Na závěr bych napsala, že se omlouvám za kritiku, ale protože jsem byla upozorněna, že se za kritiku nemám omlouvat, tak to psát nebudu. Přeji Boží požehnání a bezporuchové vysílání. *Maryla* ☒ Děkujeme za vaši práci na díle Božím. Moc nás povzbuzujete, písněmi i slovem. Posloucháme každý den. Potřebujeme vás. Bůh vám bohatě žehnej. *Kaláčovi* ☒ Právě jsem vyslechla dotaz do **listárny**, zda má člověk v sobotu dopoledne uklízet nebo poslouchat Rádio 7. I pro mne je to někdy dilema. Vysávat se při vašich pořadech nedá, s mytím nádobí je také problém, ale úžasné se při vašich programech vyklížeji šuplíky, třídím materiál na ruční práce a v hudebních předělech lze pohodlně dohlédnout na hrnce na plotně. Pokud si chci posedět, pletu u poslechu pořadů ponožky, ale tohle nesmím přehánět. Z bezuzdného pletení ponožek bolí ruce, záda a oči, ale to už zase neodpovídá na váš dotaz. Rádio, se kterým si můžu popovídat, si užívám. Zdravím všechny, kdo se nějak podílejí na pořadech. *Marie* ☒ Zdravím Rádio 7, měl bych na vás prosbičku, spíše dotaz ohledně vysílání. Včera před půlnocí jsem poslouchal váš program a promlouval tam zřejmě evangelický kněz, který měl nějaký úraz na motorce. Velice mě zaujal v tom, jak lidsky povídal o nalezení Boha, životních situacích a Božím prostoru. Děkuji, s Láskou *Jiří* ☒ Vážená redakce, každou sobotu poslouchám váš pořad **Na sobotní frekvenci Proglasu** a v neděli **Studna slova**. Tentokrát mě zaujala otázka posluchače: Když je Bůh láska, proč dopouští utrpení? Napadlo mě

oko jistě chrání, a na druhé straně satan zase dobře ví, kam má směřovat podlou mstu vůči Bohu. Nedivme se, že jsme terčem útoku, divme se tomu, kam satan přes nás míří. (Na ty satanovy útoky můžeme být vlastně hrdí...)

Pomoc od techniků

Během letošního roku došlo v našem rádiu k několika technickým inovacím. Některé z nich sice nejsou na první pohled pozorovatelné, přesto jsou zásadním způsobem důležité pro dlouhodobě spolehlivý chod vysílání a fungování redakce.

K těm viditelným změnám patří nová anténa, která tvoří výraznou dominantu nad vchodem do naší budovy. Toto její strategické umístění přímo vybízelo k polepení logem Rádía 7, které je tak (spolu s logem TWR a oběma webovými adresami) viditelné už z dálky. (Reklamní polepy stihl ještě těsně před svým odchodem realizovat náš dlouholetý kolega Štěpán Exner.) Reklama na rádio samozřejmě není primárním účelem antény – tím je zajištění spolehlivého připojení k internetu pro vysílání a vůbec veškerý komunikační provoz rádia. K její instalaci jsme byli víceméně donuceni poté, co začátkem roku začala rychle rostoucí novostavba v našem sousedství zastíňovat dosavadní bezdrátové spojení, které dobře sloužilo řadu let. Spolu s anténou byl vyměněn i tzv. router – laicky řečeno krabička, která propojuje internet s vnitřní sítí rádia. Přes určité „dětské nemoci“ nového zařízení, které, zdá se, operátor po několika urgencích konečně odstranil, věříme, že uvedené změny přinesou kromě zlepšení technických

parametrů připojení především větší spolehlivost a méně poruch ve vysílání.

Po zhruba sedmi letech nepřetržitého fungování jsme také vyměnili vysílací server Herald, který zpracovává vysílaný signál do formy vhodné pro internetový přenos. Mimo to vysílání nepřetržitě nahrává, aktualizuje rozpis pořadů na webu a plní řadu dalších funkcí, které se zdají být samozřejmé, ale při výpadku citelně chybí. Nový počítač (kromě převzetí všech funkcí původního) umožňuje přebírat vysílání slovenské redakce ve výrazně vyšší zvukové kvalitě než dříve (přes internet místo satelitu). Vysílání je také nově vybaveno textovými údaji o právě znějícím pořadu, případně písni (u slovenského vysílání). Byla zvýšena odolnost vysílacího počítače a schopnost bezobslužného obnovení provozu při výpadcích nejrůznějšího druhu, včetně hlášení poruch obsluze mailem a SMS, automatického přepnutí na záložní satelitní příjem apod.

Nový počítač rovněž poskytuje dostatečnou výkonovou a kapacitní rezervu pro případné další využití v budoucnu.

Prvním vlaštovkou, těžící z těchto možností je „projekt vzdáleného hosta“. O co jde?

V některých našich živě vysílaných pořadech (například **Kudy kam**) se pravidelně objevují mimobrněšší hosté, kterým cesta na hodinový pořad zabere půl dne i více – nehledě na náklady na dopravu. A jsou i takoví, kterým tato překážka znemožňuje se na vysílání Rádia 7 podílet, přestože by jistě byli výrazným přínosem. Proto jsme se rozhodli využít dostupných technických možností a přenést rozhlasové studio přímo do obývacího pokoje nebo pracovní těchto našich vzdálených spolupracovníků. K realizaci takového přenosu dnes stačí

vám poslat jednu úvahu. Začalo to tím, že v 80. letech jsem objevil stanicí Monte Carlo a její pořady mě oslovily natolik, že jsem si koupil radiomagnetofon a nahrával jsem je. Abych mohl lépe o nich přemýšlet, tak jsem je přepsal. Bůh vám žehnej. *Pavel* ☒ Dobrý večer, nejprve děkuji za bezvadný pořad! Přiznám se, že i když jsem věřící více než dvacet let, nikdy mě nenapadlo přemýšlet o biblickém pohledu na jídlo. Ve Skutcích jsem si kdysi přečetl, že můžu jíst prakticky všechno a tudíž také opravdu všechno a rád jím! Nenapadlo mě, že skrze jídlo přišel na svět hřích, že bylo historicky tak důležité a že bych se tím měl možná mnohem víc zabývat, když už vážím 130 kilo. Ke kvalitě jídla v současné době bych dodal, že nekvalita je průvodním znakem doby. Přitom nás Bůh stvořil k obrazu svému, a tak bychom ve všech svých činnostech měli usilovat o maximální kvalitu a dokonalost. Většina lidí v Bohu nevěří a tak neusiluje ani o vlastní dokonalost, natož pak o dokonalé odvedenou práci. Já kvalitu dokážu ocenit a mám z kvalitních věcí vždycky radost. Také proto mám tak rád vaše rádio!!! Bůh vám žehnej v práci i v životě! *David* ☒ Dobrý den, včera večer jsem poslouchala rozhovor s paní Ludmilou Hallerovou o Izraeli a o Židech. Velmi mne zaujal. Bylo by prosím možné poslat mi kontakt na paní Hallerovou nebo jí přeposlat kontakt na mne? Velmi ráda bych se totiž přihlásila na zájezd do Izraele a Jordánska, který by vedla právě paní Hallerová. Děkuji vám jak za vyřízení, tak za uklidňující a povznášející večerní relace. *Eva* ☒ Dobrý den, ve vašem archivu nemohu najít je-

den díl pořadu **Stopy**, kde byla hostem Veronika. Pamatuji si, že její povídání bylo velice inspirativní a rád bych si je poslechl znova. Bylo by možné tento díl opět uveřejnit v archivu? *Radomír* ☒ Milí ve vysílání, jsem moc ráda, že čtete znova knihu Hansi. Z minulého čtení mi hodně uteklo a teď mám víc času. V každém dalším pokračování mne překvapuje, co všechno se dovím z oblastí, o kterých nemám ponětí. Pokud kniha nevyšla tiskem, přimlouvám se za další opakování četby – i když ne hned ☺. V **Tiché poště** mě nadchlo přirovnání našich myšlenek k motýlům, které je nemožné pást – ovládat. Ti mí motýlci jsou opravdu velmi nepřehlední. Ale trénuji. Také jsem velmi ráda, že nás seznamujete s osobnostmi husitského hnutí. Opravdu to nebyla jednoduchá doba a ráda se dovidám o různých pohledech a různých názorech tehdejších osobností. Těším se na další zajímavé pořady. Děkuji za zaslouženou cenu ze soutěže **Kdo je to**. *Marie* ☒ Dobrý den, chtěla bych velmi poděkovat za vaše vysílání, jistě mnoha lidem pomáhá, povzbuzuje a dává radost. Velmi se mi líbí zvláště relace **Doteky**, je jako balzám na duši a přináší velkou naději a poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jsem velmi vděčná také za to, že jste zařadili relaci o psychotronice, je to velmi aktuální problém dnešní doby a mnoho lidí může být zničeno, pokud nebudou mít pravdivé informa-

Zajímavý přijímač internetových rádií – přenosný, s vestavěnou dobíjecí baterií, přijímá bezdrátově, včetně příjmu VKV stanic.

běžný počítač, dostatečně kvalitní mikrofon a přiměřené akustické prostředí v místnosti, z níž se vysílá. Komunikační software zajistí spojení vzdáleného „studia“ s režii v rádiu v téměř studiové kvalitě. Pro zdárný průběh vysílání je nutná obousměrná komunikace mezi režii a studiem, a to jak hlasová, tak textová. Vyvinuli jsme i vlastní software, který na počítači ve vzdáleném studiu rozsvěcuje signalizaci „ON-AIR“ (tedy ono pověstné „červené světlo“) podle toho, jak je na hlavním mixážním pultu v režii v Brně vyjeta „šavle“. Pokud se pak přidá i vizuální spojení webkamerou, vypadá to už téměř stejně, jako by host seděl ve skutečném vysílacím studiu v Brně, přestože je ve skutečnosti stovky kilometrů daleko. Když už jsem zmínil webkameru – souvisí s ní další novinka, kterou v současné době testujeme – totiž vizuální, nebo chcete-li internetový televizní přenos vybraných živě vysílaných relací – zejména rozhovorů s hosty nebo kontaktních pořadů. Pokud vše půjde dobře, těšíme se, že z těchto novinek budete mít užitek už co nevidět.

15

Posádko, ozvi se!

Pořad pro děti **Kormidlo** vysíláme několik posledních let v neděli odpoledne v čase od 12:30 do 13:30. Rádi bychom věděli, zda tento pořad s dětmi (nebo i bez dětí 😊) posloucháte, jestli je pro děti srozumitelný, co je baví a zajímá, a kde se naopak úplně mýjíme účinkem. Relace je náročná na čas i výrobu, proto bychom chtěli zjistit, zda opravdu „kormidlujeme tím správným směrem“. Proto

Libuška Pavelková: Rádio 7 je pro mne především skupina nadšených milovníků Krista, kteří chtějí, aby slyšel pokud možno „všechn lid“. Je to povzbuzení pro všechny, kteří chtějí vidět (spíše slyšet) věci z různých úhlů... Mějte se, stateční bojovníci!

vás prosíme o zpětnou vazbu; své názory a připomínky posílejte na naši obvyklou poštovní či e-mailovou adresu. Děkujeme!

Vývoj finanční situace

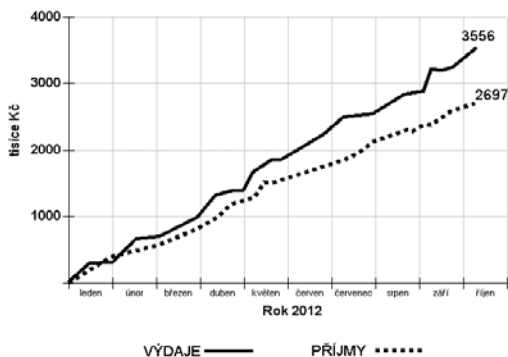
Z jednoduchého grafu je patrné, s jakými pocity pracujeme. V rádiu je nás celkem 13 lidí, abychom řádně připravili kompletní vysílání, abychom vysílání také technicky zajistili. Těchto 13 lidí musí také sepsat všechny potřebné smlouvy, vyplnit nespočet tabulek a povinných hlášení, nasmlouvat stovky hostů a autorů a stručně řečeno udělat vše potřebné. Toto „vše potřebné“ zpracovává v ob-

ce o této oblasti. Toto téma by chtělo více diskusí a jasné odpovědi, aby lidé nebyli zmateni. Poslouchala jsem relaci v sobotu 8. 9, jen mi tam chybělo právě to jasné vyjádření o tom, že vše, co se týká psychotroniky, bílé magie – samozřejmě i černé, různé i jemné formy, jako jsou horoskopy, vykládání karet, věštění na různé způsoby, numerologie a mnoho dalších věcí – vše patří do oblasti okultismu. Vděčná posluchačka *Alena* ☒ Dobrý den všem v redakci, vaše vysílání je pro tuhle zemi jako živá rosa, která se snaží na vyprahlou zemi. Přinášíte mnoho radosti. Jsem opravdu vděčný za každou chvíli trvání Rádía 7. Ať máte vždy dost lidí i financí, které budete pro tuhle službu potřebovat. A modliteb, které vás ponесou dál k setkání s Pánem. Příkladám své svědectví, třeba ho nějak použijete. *Jan* ☒ Vážení přátelé z rádía TWR! 8. října 2011 od 8.00 hodin jste vysílali osobní svědectví Matěje. Za několik dní po odvysílání tohoto pořadu jsem si tohoto vzácného člověka vyhledal. Stali jsme se přáteli a vzájemně se podporujeme ve víře v Boha. V našem rodinném domě jsem vybudoval modlitební místnost s kapacitou asi čtyřiceti míst a v měsíci dubnu jsem založil společenství chlapů a skupinku modliteb otců v naší farnosti. Mimo to pořádáme besedy se zajímavými lidmi. S přáním pokoje a dobra! *Pavel* ☒ Dobrý večer, dnes jsem poslouchal od 13 hodin váš rozhovor o církevních restitucích. Jen chci povzbudit redaktoru, která s Danielem Fajfrem mluvila. Ať má tak jako dnes vždy dost oleje v lampě. O to jde víc než o cokoliv jiného. *Jan* ☒ Milí, občas po-

slouchám vaše pořady a v té souvislosti mě napadlo, že by možná nebylo od věci vás finančně podpořit. Moje finanční situace není nijak vynikající, ale přesto jsem přesvědčená, že mohu nějakou částku tu a tam postrádat. Vyčetla jsem na vašich stránkách, že pro bezhotovostní převod by bylo lépe uvádět jako VS osobní evidenční číslo. Pokud je to nutné, prosím vás o jeho zaslání.

Drahomíra ☒ Mojí milí, už několik desítek let poslouchám vaše rádio, ale nikdy jsem vám nepoděkoval za tu vaši nádhernou práci. Velmi si vážím vaší práce a jsem vám za ni moc vděčný. Víru v Boha považují za největší dar, jaký může člověk dostat. Nejprve něco o sobě: Jsem důchodce, je mi 75 let a jsem členem sboru v Třinci. Je to živý, aktivní sbor. Vaše stanice je mezi našimi „sborovníky“ velmi populární. Dělán si svůj archiv některých vašich relací. Chtěl jsem se zeptat, zda je možno u vás získat některé chybějící relace a když ano, tak jakou formou. *Rudolf* ☒ Děkujeme za dnešní téma. Zaujalo nás to i proto, že máme dvě děti singl a mrzí nás, že neuzavřeli do jejich 40 let manželství. *Karel* ☒ Zdravím všechny v redakci, chtěla bych poděkovat Petru Stoyovi za poslední **Základy**. Duch svatý jako třídní učitel – to je krásně srozumitelné. Vlastně nevím, jak je to dlouho, co jsem se v Anténě dočetla o tom, že Petr Stoy přišel pomoci. On sám nevěděl, zda se uplatní a jak – a dnes kromě čtení pořadů píše své vlastní pěkné příspěvky. Přejí vám ještě hodně takových Petřů. *Marie* ☒ Dobrý den, sice jsem chtěla původně reagovat na to, když jste tvrdily, že v Bibli není nic psáno o tom, že by Ježíš odpočíval

dobných rozhlasových společnostech 60 až 300 lidí... A těchto 13 kmenových pracovníků také někde platí nájem, chodí pro chleba a jezdí „šalinou“ a živí rodinu, dává do sbírek... a platí daně. A když se podíváme na ten graf, kde letos chybí už téměř milion korun pro udržení minimálního chodu TWR-CZ, tak si ty pocity dovedete jistě představit. Pardon – doufám, že dovedete. Pokud čekáte nejistotu, naříkání, strach a otevírání zadních vrátek k inzerátům výnosnějších „džobů“, pak nedovedete. Pokud si při pohledu na graf finančního vývoje představujete veselý, bezstarostný tým... však ono to zase nějak dopadne, tak je tato představa zase mylná. Nevím, zda mám oprávnění vůbec takto psát a dávat nahlédnout do nitra týmu, ale budiž mi odpuštěno s tím, že to dělám s vděčností Pánu Bohu. Představte si tým těchto 13 lidí, kteří si klidně ještě práci přiberou, aby se kvalita vysílání neustále zvyšovala, představte si radostný tým, který každý den děkuje za Boží milost k nesení evangelia, představte si klidný, vyrovnaný a vděčný tým. Tým, který ví, že Boží dílo je v Božích rukou a až Bůh řekne „Toto stačilo,“ tak to ani miliardářova závěť neudrží nad vodou.

Takže děkujeme Bohu za každého z vás a jsme v Boží ruce na jedné lodi s vlajkou biblického evangelia.

„I ty zákoníku, ...vždyť ty vůbec nechápeš milost.“

Zákoník je znalec, odborník. Je otázka, proč jsou tímto „titulem“ tak často odstavováni ti, kteří citují Písmo a nebo učí podle Bible. Nechci obsáhnout téma – jen malá glosa. K zamyšlení.

Z doby Pána Ježíše se nám vryla do mysli jeho kritika zákoníků – znalců Písma, a dnes lehkomyšlně hážeme „písmáky“ do stejného pytle.

Jenže jsme reálně trochu jinde. Např. dnešní věřící nemohou konfrontovat Pána Ježíše se zákonem, dnes nemůžeme Pána žalovat, dnes Ho nemůžeme chytat za slovo a zkoumat, jak zareaguje. V tom všem – a mnohém dalším – dostávali zákoníci od Pána Ježíše na frak, a to je před lidmi usvědčovalo z nepochopení podstaty Božích principů a zákona. Novodobí „zákoníci“ tuto zpětnou vazbu „v přímém přenosu“ nemají.

Každý si může v Bibli přečíst, co Pán Ježíš vyčetl zákoníkům – odborníkům na Boží zákon, znalcům. Bylo to např.: pokrytectví, vlastní zájmy, ignorace zákona ve vlastním životě, manipulace, osobní prospěch a moc nad lidmi atd. Pro pochopení mého přemýšlení zůstaňme u zákoníků s malým „z“. Takovým zákoníkem se člověk stane mozkiem, křesťanem ale srdcem. David by mohl vyprávět, jak si Zákon zamiloval – ten měl u Zákona srdce. A v čem dnes vidím negativní projevy toho

(je nejméně ve dvou případech – na lodi když usnul a u studny, když čekal, až tam přijde Samařanka), ale mezitím mě napadlo něco jiného. Nezdůrazňuje se někdy zbytečně moc slovo obět? A to i v případech kdy to vlastně obět není? Občas se třeba říká, že se nějaká žena obětovala tím, že vychovává děti (já děti nemám, ale myslím, že to obět není), nebo když se někdo stará o někoho nemocného, tak se také prý obětoval. A to také přece není obět – někdy snad, ale většinou ne. Mně třeba vadí, když někdo ze mě dělá nějakou obětovanou osobu, protože se starám o svoji nemocnou maminku a že prý tím pro Boha dělám dost a já bych třeba chtěla být opravdu nějak užitečná. *Maryla* ✉ Dobrý den, velmi rád bych uvítal zařazení jednotlivých dílů cyklu **Studna slova** Jiřího Hurty, kniha Zjevení, do audioarchivu. S bratrem Jiřím jsem se poznal před více než 26 lety. Poznal jsem, jak pořady pro TWR vznikají. Ze služby bratra Jiřího jsem přijal mnoho dobrého. Jeho jasné, biblické slovo podané v souvislostech a profesionální přednes (pracoval určitou dobu v Československém rozhlasu) bude jistě velkým požehnáním i pro ostatní posluchače. Předem děkuji za vyslyšení méjí žádosti a těším se na odpověď. *Petr* ✉ Milá redakce Rádía 7. Velmi pěkně děkuji vám, ale zejména našemu Pánu za vysílání, protože ho mohu nerušeně poslouchat. Děkuji za krásný výklad Božího slova, které je potřeba šířit všemi možnými prostředky, protože nepřítel Boží se snaží svést nás z cesty, po které jsme se rozhodli kráčet jedině s Pánem Ježíšem. Děkuji i za slova napomenutí, která jsou z vysílání sly-

šet. Slova, která doplňují, co potřebujeme slyšet, abychom rostli a upevňovali se. Jsem vděčná za pořad **Doteky**, který se dotýká nás věřících a také těch, kdo by slovo Boží chtěli chápat. Jen jsem trochu smutná, že nejsou vysílány ty staré písně, které hovořily ke každému srdci. Prosím pošlete mi nahrávku dvou minulých pořadů **Doteky** na CD v mp3. Děkuji a přeji hodně Božího požehnání. *Elena* ✉ Dobrý den. V dnešním pořadu se úplně poznávám a také poznávám, co mě ještě čeká. V posledních asi čtyřech měsících poznávám na sobě, že žiji duchovní život tak intenzivně, že se odděluji od běžného světského života, a proto mi jen těžko a málokdo rozumí. Procházím také proměnou do důchodové etapy života, tak proto mnoho životních událostí svaluji na tyto proměny. Ale myslím si, že to není jen tato změna. Myslím, že v tom je i nový pohled na prožívání duchovního života. *Petr* ✉ Milí bratři, vaše pořady se mi líbí. V sobotu jsem poslouchala pořad o manželství. Byl velice poučný. Mladí nyní žijí bez závazků, a to je špatné, nelíbí se mi to. Prosím vás o zaslání tohoto pořadu na CD. Děkuji. *Jarmila* ✉ Prajem pokojný večer. Osobně mám zkušenost, že v těžkých chvílích je to prvý Boh, který sa ku mne skloní... Niekedy skôr, ako sa ja skloním pred Ním. Mohla by som volať, kričať, plakať či sa hnevať, nič, čo by som urobila, Ho nemôže PRINÚTIŤ odpovedať na moju modlitbu. A predsa odpovedá veľakrát skôr, ako stihnem ja vystihnúť podstatu môjho problému na modlitbe. Prečo? Lebo je SÚCITNÝ! Sú to prejavy JEHO lásky, na ktorú ja smiem reagovať, je to Jeho inici-

nesprávně uchopeného zákonictví? Ne v tom, že někdo argumentuje Biblií – tak to má být a není nic správnějšího a lepšího. Dnešní zákonictví vidím v tom, že Boží slovo se významově vykládá „dobově“ a podle momentálních potřeb, jež se mohou jevit jako ušlechtilé, ba co víc – i milosrdné. Současný věřící je ochoten říci o sestře, která si zakrývá hlavu při modlitbě, že je příliš zákonická. Jak ale umlčet touhu srdce oné sestry být Božímu slovu věrná i v tomto? Čte to v Bibli černé na bílém. Anebo věřící, ne vlastní vinou rozvedený, klidně vstoupí do druhého manželství a na protiargumentaci biblickými výroky prohlásí, že to tak už neplatí. Anebo dnešní věřící klidně žije s partnerem na hromádce a na otázku po svatbě prohlásí, že to je přece lidská záležitost. Jak by takoví věřící uspěli se svou argumentací, kdyby živý Pán Ježíš seděl proti nim u stolu a reagoval z očí do očí? Hřích byl a bude, dokud satan bude mít vliv na lidi. A nikdo není schopen odolat všem nástrahám, úskalím a nebo „jen“ ustát roli, do které se dostal třeba nezaviněně. A jsem si vědom, že Boží milost je v Boží pravomoci a nemohu ji omezovat. Problém zákonictví je ale v tom, že věřící lidé svádí svým příkladem a dezinterpretací Písma druhé na scestí a to vše pod pláštěm Boží lásky, milosti a vlastní „znalosti“ Písma. Jsem schopen pochopit sílu satana a jeho svádění věřících. Útoky jsou dobře cílené na citlivá místa a ani se nedivím, že v Božích principech hledají křesťané úlevy. Co ale nechápu a čeho se bojím, že ona praxe „úlev“ je brána za biblickou normu – zákon. (Tvrdost zákona se nám zvětčuje propadem do hříšnosti. Z oné hloubky hříchu je laťka jakoby vysoká. Ale není – a myslím, že

ještě před pár desítkami let by Boží lafka ne představovala tak nezdolatelnou výšku.)

Jeví se mi to velmi podobně jako v době Ježíšově. S rostoucím nebezpečím, že už snad ani znalost Písma není důležitá, kolikrát stačí vlastní názor výřečného věřícího. Zatímco zákoníci v Ježíšově době manipulovali s tvrdostí zákona směrem nahoru a přitahovali požadavky tak, aby lidem naháněli strach a získávali si lid na svoji stranu vlivem a mocí, dnes je to opačným směrem. V biblickém učení slyším stále více nabízeného milosrdenství a Božího pochopení našich problémů a našich řešení oněch problémů. A způsob učení

Pavel Křivohlavý: Trans World Radio je epištolou éteru. Nese biblické poselství i všude tam, kam je těžké vkročit. Kéž jeho vlnění rozpoutá vlnu otázek a podnětů. Kéž jádrem této epištolky vždy zůstane evangelium.

se prezentuje jako biblický, na němž se většina znalců Bible shodla. Současné zákonictví tedy naopak uvolňuje a toleruje tam, kde Bůh zvedá prst. Pravý Zákoník je autorem Zákona a lidský zákoník nemá žádné oprávnění udílet milost za Boha. Člověk nechť odpouští provinění proti člověku spáchaná a sahat Bohu do kompetencí bych se obával. (Ono je totiž dost těžké odpustit 77x křivdu na své osobě – mnohem snadnější je říct „neboj se, Bůh je milosrdný“.) Obávám se, že prozření z omylu doby nebude příjemné. Boží milost neuvolňuje mravy a neruší zákon, ale vysvobozuje z vězení za porušení zákona.

ativa. Mohla by som si čítať Bibliu celé dni, ale je to Jeho Duch, ktorý písmeňam vdychuje život a ťahá ma tou nežnou láskou k môjmu Pánovi. S hrôzou som zistila, že ani vieru by som nemala, ak by mi ju On nedal... Ale On DÁVA! Dáva rád! Lebo je SÚCITNÝ, dlho zhovievajúci, milosrdný a veľký v odpúšťaní!!! Je pravda, že sme Mu vydaní na milosť-nemilosť, ale On chce vždy udeliť MILOSTĽ! A pamätá na to, že sme len ľudia... Veľmi som vďačná, že ma presviedča o svojej láske. *Poslucháčka (ohlas na pořad Noční můry – Můj Bůh)*
☒ Krásný den, prosím přijměte mé poděkování za mimořádně oslovující rozhovor s paní Mílou Markovou – pod redakčním vedením paní Lídy Hojkové. Věřte, že důvodem, proč vám piši, jsou její (paní Markové) mimořádně oslovující slova praktických rad do života pod Božím vedením. Poslouchám vás pravidelně každou sobotu a nikdy jste mne nezklamali, že by to byl ztrátový čas. Ale tenhle rozhovor s paní Markovou byl něčím výjimečný – oslovil mne (dotkl se nitra) především jejími praktickými zkušenostmi a pádnou argumentací, v čem děláme jako věřící chybu, tj. důsledně ve svém životě neuplatňujeme Boží vedení (management) a stavíme Bohu překážky tím, že si řídíme život hodně podle svého, byť Ho vyznáváme jako svého Pána. Jediné, čeho mohu litovat, a také lituji, že takovou „osůbku-kamarádku“, jako je paní Marková, nemám v blízkosti svého bydliště – bylo by z čeho od ní čerpat zkušenosti. Víte, nechci smýšlet kriticky, pesimisticky. Jsem praktikující katolička již v důchodovém věku, ale

stále jsem konfrontována se zkušeností neplnohodnotného konkrétního uplatňování Božího vedení v každodenním životě. A rozhovor moderátorky s paní Markovou mne utvrdit v tom, že i já patřím k těm, kteří, byť se hlásí k Bohu, pravidelně navštěvují mše sv. a přijímají svátosti, tak neumějí, respektive nedávají dostatečný prostor managementu Božímu – a bojí se 100% důvěry Božímu vedení, zvláště v obtížných životních situacích. Takže bych potřebovala mít takovou paní Markovou v osobním dosahu pro rady, poučení, napomenutí, když „neslyším“ Boží radu. Žel od kněze to očekávat nemohu. Ještě jednou srdečně děkuji za vše, co pro nás, laiční posluchače, připravujete a děláte. Bůh vám všem zehnej! S přáním dobra a pokoje vaše vděčná posluchačka. *Eva*

✉ Děkuji vám za pořad **Za obzor**. Váš host Daniel Skokan mi dal mnoho témat k zamýšlení. Člověk ve válce dokáže ve snaze pomstít se věci, za které potom dlouho se stydí. Válka se opravdu nejvíc dotýká těch, kdo válčit ani nechtěli. Naději může dát Ježíš a každá pomoc, kterou dokážou lidé přijmout. Patřím ke generaci, která měla v dějepise jen něco. Přiznám se, že mne historie ani nezajímala, spíš přírodní vědy, a tak mi dnes doplňujete vzdělání velmi zajímavým způsobem. Opět mi v práci snížili pracovní úvazek, což je nepříjemné, ale mám víc času na vaše pořady, a to si opravdu užívám. *Marie*

✉ U svobodných zní často otázka, jak řeší svoji samotu – to, že nemají rodinu – a mě zajímá jiný aspekt tohoto života. Jak bojovat se sobectvím? Manželé musí „řešit“ toho dru-

Piškotky – nová série

Jádrem programu pro děti **Kormidlo** (vysíláme v neděli ve 12:30) je „malá nedělní škola“ nazvaná Piškotky (coby symbol jednoduché a snadno požitelné duchovní stravy ☺). Formou krátkých dramatizací se tak snažíme dětem představit hlavní myšlenku pořadu a navázat na ni dalším obsahem. Před několika lety jsme vydali sérii tří CD se záznamem Piškotků (Příslaví, Zvířata a Stromy), která se setkala s velmi dobrým posluchačským ohlasem.

Protože v našem archivu opět přibylo mnoho zajímavého a protože z vašich reakcí vyplývá, že **pořady pro děti** mnohdy nestíháte zachytit v čase vysílání, rozhodli jsme se připravit k vydání další sérii. Tentokrát se můžete těšit na výpravu do Džungle, na setkání se šikovnými Řemeslníky, kteří působili v biblických dobách, případně můžete obdivovat dokonalost Božího stvoření při návštěvě Zahrady. Věříme, že naši radost z tohoto počínu budete sdílet s námi a tři nová cédéčka využijete k vašemu užítku i k inspiraci a potěšení vašich malých přátel. Očekávejte před Vánocemi – sledujte www.twr.cz.

Petr Raus: Už zase další Anténa – jak ten čas rychle běží! Nepatřím k posluchačům, nikdy jsem nepatřil, nestíhám to. Nehledě na to se mi ale TWR stalo druhým domovem, a to platí, i když už léta pracuji jinde. Každá Anténa je mi tedy milým dopisem z domova. Díky za ni!

Zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechen lid...

V době narození Božího Syna, Pána Ježíše Krista, pozdravil těmito slovy anděl pastýře na betlémských loukách. S andělským „pozdravením“ má Rádio 7 mnoho společného – sloužíme tím, že zvěstuje Boží království. Děkujeme, že nás přijímáte jako posly a že posloucháte pro svůj užitek, ale i proto, abyste sami byli více vyzbrojeni ke sdílení evangelia. O letošních Vánocích za vámi, našimi posluchači, přijdeme s pozváním, které zaznělo přímo z úst Božího posla – Zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechen lid.

Téma radosti se promítne v celém našem (českém) vysílání v době vánočních a novoročních svátků. Důležitým prvkem, který bude určovat „tón“ předvánočního i vánočního programového schématu, je právě „všechen lid.“ Chceme trochu více „zalidnit“ vysílání.

Co tedy můžete čekat v naší nabídce ve svátečních dnech? Připravujeme několik speciálních programů, ve kterých se můžete cítit jako naši hosté u stolu – u něj můžete například s redakčními pracovníky pročitat Matoušovo evangelium. Anebo na Silvestra spolu s námi probrat měsíc po měsíci uplynulý rok. Počet nás, kmenových zaměstnanců, je k tomu jako stvořený – 12! Ten třináctý, ředitel Aleš Bartošek, vás pak doprovodí půlnočním slovem do roku 2013.

Páteří slavnostního vysílání pak budou „dvouhodinovky s...“ Ve svátečních dnech od 23. prosince vás k sobě na dvouhodinovou návštěvu pozve několik spolupracovníků naší

hého, děti... Svobodné, svobodní jen sami sebe, lehce a nenápadně se může „posunout“ v to, že člověk přemýšlí často jen o svých potřebách, chrání sám sebe. Jak se před tím chráníte? *Magda* ✉ Milí přátelé, jsem ráda, že jako další četbu jste vybrali W. Busche. Jeho knihy jsem četla hned po obrácení a vracím se k nim dodnes. Děkuji i za pořad **Doteky**, je vždy povzbuzením, jistě ne jen pro mne. Líbila se mi i **Rozmarýna**, kde jste mluvili s neprovdanou sestrou. Problematika lidí žijících mimo rodinu si určitě zaslouží pozornost. *Marie* ✉ Dobrý večer, před 14 dny v sobotu v poledne jsem jel z práce. Zastavil jsem se na našem náměstí v obchodě, abych koupil mojí dceři nějaký energetický nápoj před státnicí... Když jsem vyšel z obchodu, byl jsem osloven dvojicí křesťanů s několika otázkami. Jedna otázka byla, čeho je na světě víc, dobra, nebo zla? Chvilí jsem váhal a pak řekl, že 50 na 50. Pak jsem celý týden přemýšlel, jak to je. Uvědomil jsem si znovu ono „na světě budete mít souzení, ale vězte, „Já jsem přemohl svět“. A zjistil jsem, že v mojí bezprostřední blízkosti, na pracovišti, v sousedství a blízkém okolí je více dobra než zla. Také zázrak. Zdravím do studia. *Pavel* ✉ Dobrý večer, děkuji za příjemnou společnost a za nádherné téma. Ráda se připojím do diskuse o zázracích. Zázrak je pro mě to, že si mě Pán Bůh vyvolil a že jsem se mohla stát Jeho dítětem. Zázrak je pro mě to, že mi dal právě takového manžela, jakého mám. Zázrakem jsou pro mě naše 3 nádherné, zdravé děti. Zázrakem je pro mne to, jak Pán Ježíš zachránil

Máte už vše co potřebujete?

Předplatte si časopis BRÁNA na rok 2013!

10x ročně 40 stran přehledného grafického designu
prezentující biblickou zvěst o Ježíši Kristu.

BRÁNA

**Objednávky časopisu a předplatné na adrese KODEX, o.p.s.,
Soukenická 11, Praha 1, 110 00,
tel. 222 312 656, e-mail: brana@cb.cz nebo www.i-brana.cz**

redakce. Pohostí vás svými postřehy, uvažováním, písničkami, citáty, zkušenostmi... osobitě, jak každý „napeče“. Pokud vše vyjde, jak připravujeme, můžete se těšit například na Marka Prosnera, Zuzku Elederovou, Petra Janouška, Bohunku a Pepu Horské, Marii Frydrychovou, Jiřího Krejčího a další.

Všechn lid – to jste také vy, naši posluchači. Z vašich svědectví o Božím působení budeme vybírat ve speciálně komponovaném pásmu na Štědrý den a 26. prosince. Vše bude ilustrováno příležitostně vydanými mnohohlasými a mnohojazyčnými znělkami.

Radost pro všechny lid rozezní také hudební pořady s vánoční atmosférou zahalenou do různých hudebních žánrů.

V redakčním týmu společně pracujeme na přípravě prosincových vysílacích bloků už od poloviny letních prázdnin. Budeme moc rádi, když u rozhlasových přijímačů, počítačů, satelitů nebudete sami, ale pozvete i své přátele. Prostě proto, aby radost byla skutečně pro všechny lid. A když ne úplně pro všechny, tak alespoň pro co nejvíce.

Taxis

Uzavíral se den a já na pár chvil pozvala do ztichlého bytu vysílání veřejnoprávního rozhlasu. Dobrý společník pro tyto okamžiky. Rozhovor mezi rozhlasovou redaktorkou a jejím hostem, trenérkou, která připravovala na Velkou pardubickou jednoho z hlavních favoritů, zněl přibližně takto:

„Jaké to pro vás bylo, když jste se ocitla na závodišti Velké pardubické, jak to tam na vás působilo?“

naše manželství ze zkoušky, kterou jsme prošli. Zázrak je pro mě to, že můj manžel byl vysvobozen z pout alkoholu. Zázrak je pro mě každý bráška a sestřička z našeho sboru ve Vimperku. Díky Pánu Ježíši za všechny zázraky, které nám každý den dává. *Věrka* ✉ Dobrý den, Boží řeč a hledání Boží vůle je taková těžko uchopitelná oblast. Pamatuji si, že jsem krátce po obrácení uvažovala o tom, že celé křesťanství je něco, co si namlouvám. Slyšela jsem vnitřní hlas: „Když myslíš, tak si běž a nechod se mnou,“ a já v tu ránu odpověděla: „Bože, já chci s Tebou chodit, já vím, že jsi!“ Jestli vydoluji z paměti ještě něco, ozvu se. *M.* ✉ Prajem krásny večer. Je vôbec možné vedieť dávať Bohu niečo krásne, dokonca stavať z „drahých materialov“, ako sa o tom píše v Písme? Vieme my – ľudia, čo sa páči nášmu Bohu? Keď si tak v myslí preberám veci, o ktorých sa v Písme píše, že sú pred Bohom vzácne, až mi chodí mráz po chrbte: skrúšený duch, pokora, viera – bez nej sa Bohu nevieme páčiť... Mám pocit, že len veci v mojom živote „inšpirované“ samým Bohom za niečo stoja. A asi to nebude len môj pocit, lebo byť pokornou sa nie veľmi páči mojmu egu, ktoré by malo vlastne zomierať každý deň... Preto dielo, ktoré vo mne koná sám Pán Ježíš svojim slovom a výchovou, okolnosťami a je na Jeho slávu, buduje nie len mňa – moju osobu, ale aj Cirkve, keďže som jej súčasťou. Nemusi sa mi vôbec zdať, že budujem Jeho dielo, ale ak som Jemu poslušná, buduje cezo mňa svoje dielo On SÁM. Nemýlim sa? *Štefka* ✉ Dobrý večer, my hospodyňky riešime, co nakoupit, co

uvařit dennodenně. Řekla bych, že nákupy laciných jídel jsou koníčkem spíš starší generace, ti mladší už nezažili takovou potřebu šetřit. Já sama raději vařím, než uklízím, ráda si pochutnám a ráda pohostím druhé. Určitě je dobře něco o výživě vědět – ale stejně důležité je prosit Boha, aby jídlo požehnal a ochránil nás před všemi přísadami, které nejsou zdravé a kterým se dnes už nevyhneme. Když se od misionářů dovídám, že v Africe jsou rádi za trochu rýže s luštěninami, myslím, že bychom mohli být vděčnější za to, co máme. Výskyt obezity a chorob které ji provázejí, už dávno ukazuje, že všeho moc škodí. Marie ☒ Dobrý den, poslouchala jsem váš pořad o mladých. Zajímalo by mne, jsou u vás v církvi nějaké vztahy mezi mladými a staršími, starými? A jaké? Pomáhají mladí nějakým způsobem nevěřícím starým (nakupování, sečení trávy ap.), přičemž mohou evangelizovat (hlavně skutky)? Děkuji a přeji hezký den. Alena ☒ Zdravím Rádio 7, potvrzují vaše slova, abstraktní duchovno jako hypnóza, meditace apod. jsou nebezpečné, zvláště pro citlivé lidi. Sám mám negativní zkušenost s okultismem. Díky Boží milosti a modlitbám věřících jsem z toho vysvobozený. Umravňování má smysl, hlavně když je v lásce, té Kristově. René ☒ Dobré dopoledne, se zájmem vás poslouchám – velmi zajímavé téma. Můj dotaz zní: Jak má člověk prakticky poznat, když se stane např. prostřednictvím léčitele zázrak, a takové zázraky se opravdu dějí, jestli má léčitel dar od Pána Boha, nebo je to moc satana, který také dokáže dělat některé podobné věci, zázraky. Moc

Jan Viktorin: Při vyslovení slova TWR mne napadne více než 20 let trpělivé a náročné práce mnoha lidí za účelem sdílení evangelia. No a také spousta společných let v nově postavené budově TWR-CZ.

„No to víte, je to velká krása, všechno to tam vnímat, ty skoky, prostředí, všechny ty generace jezdců a koní, kteří už tam byli.“

„Jaký je to pocit, projíždět takhle místa na koni?“

„Já jsem je neprojížděla. V sedle jsem seděla párkrát za život. Závodiště v Pardubicích jsem si jenom procházela, abych nasála tu atmosféru.“

Cítím otazníky, které redaktorka má v očích. Tón jejího hlasu prozrazuje údiv.

„Vy neskáčete na koni, a trénujete je?“

„Mně to ježdění a skákání nikdy moc nešlo, v sedle jsem byla jen párkrát. Ale rozumím tomu, tak proč bych to nevyužila.“

Spolu s redaktorkou si vybavuju všechny ty námitky – do výchovy děti může mluvit jen rodič, manželům neporadí nikdo lépe než další manželský pár, lidé s manželskou zkušeností. Ale takhle paní to dělá jinak – a evidentně dobře.

„Jak se připravují koně na Taxis? Je to ten nejtěžší skok na Velké pardubické – jaké to je, skočit ho poprvé?“

„Na Taxis? Taxis se netrénuje.“

„Chcete mi říct, že Taxis není možné projet si dopředu a vyzkoušet si ho?“

„Ne, Taxis se prostě netrénuje. Jednou jedna jezdka měla výjimku a mohla ho zkusit, ale to bylo skutečně výjimečné, není to běžné.“

Teď už jde v hlase redaktorky nejen slyšet

otazníky, ale chybí jen kousek, aby mikrofon zaznamenal zvuk toho, jak se jí všechno přemílá v hlavě a kolečka se otáčejí nejvyšší možnou rychlostí.

„A jak se tedy připravuje na Velkou pardubickou a její nejtěžší skok, Velký Taxisův příkop?“
„No tak koně musí mít natrénováno, že. Musíte vědět, že kůň toho naskákal dost a že to zvládne. Taxis je taková kombinace nečekaných pohybů, že není možné ho nacvičit. Ale dá se trénovat jednotlivé části – a na Taxis se pak jede s vírou, že to bude stačit.“

Když Ježíš chodil se svými učedníky, říkal jim mimo jiné, že není možné, aby nepřišla pokoušení. Těžkosti prostě do života patří. A oni Mu – vlastně v odpověď na tohle varování – říkají: „Pane, dej nám více víry.“ Jsou situace, zkoušky, překážky, které není možné vyzkoušet „nanečisto“. Na takové se připravuje překonáváním dílčích, menších překážek – a vírou. Až budu v průběhu života stát u toho svého Taxisu (nebo Taxisů), vím, že se mám o koho opřít, mám komu věřit. Není třeba zkoušet to nanečisto. A navíc – stejně to nejde.

Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát. (1 Kor 10, 13)

Jiří Kaleta: Rádio dobrých zpráv.

Povzbuzení, potěšení a ujištění.

Přemýšlení nad nejdůležitějšími otázkami života.

Slovo Ježíše Krista – Spasitele

a Zachránce. Pěkné písničky,

inspirativní pořady a zajímaví hosté.

prosím o podrobnější vysvětlení, je-li to možné. Děkuji a zdravím. *Vladimír* ✉ Dobrý den, děkuji za podnětný pořad. Mám k tomu hodně co říct, snad budu mluvit jasně a stručně. Obrátil jsem se v průběhu let na lidi v různých církvích, takové, jako je váš host. Zní to neuvěřitelně a ani já bych na začátku nevěřil, kdybych neprožil. Nepomohl nikdo. Měl jsem problémy a musel jsem si poradit sám. Tak, jak bylo řečeno, i já jsem měl určité představy, že když najdu nějakou dívku nebo ženu... dost jsem si to maloval. Na začátku byla jedna, moudrá, hezká, s darem víry, odvážná, pracovitá... A pak, stačilo jen pár slov, nepochopení a pochopení jen jako zrada. Srdce chce, hlava už ne. Už jsem se rozhodl zůstat sám. Čím míň lidí mě bude mít rádo, tím míň smutku. Myslím, že jsem tu jenom na chvíli. A pak, s Bohem a konec. Hodně štěstí. *Milan* ✉ Ahoj rádio, jsem doma na neschopence a můžu říct, že ať je to jakýkoli program, jsem díky tobě v kontaktu s Bohem a úžasně se proměňuje moje myšlení. Žehnám vám všem v redakci, kéž stále více všichni poznáváme Ježíše a On se tak může stále více šířit do světa. Nezanikněte ☺. Slyšet čisté slovo je potřeba! *Jaroslava* ✉ Poslouchám vaše vysílání a dnešní **písničky z archivu** mi udělaly radost. Skupinu Učedníci znám snad 25 let. V době, kdy se nám o změnách režimu snad jenom zdálo, byla jejich služba velkou evangelizací. Vzpomínám na množství kazet, které jsme nahrávali... Měl jsem tu možnost jim alespoň několikrát pomáhat natahovat kabely k ozvučení. Jednou, bylo to ve Štenberku (cca

r. 1987) v katolíckom kostele, pri zasouvání mikrofonu do klasické basy praskly hráči na tento nástroj (V. D.) kalhoty ve švu spojující obě nohavice (vzadu). Vystoupení mělo začít... Nezbylo nic jiného, než si kalhoty navzájem vyměnit. Tak jsem seděl v rožku lavice a při povstání si stahoval bundu, kolik to jenom šlo... Myslím, že dodnes na tuto událost vzpomínáme oba s úsměvem. Děkuji oběma autorkám za výběr písní i průvodní slovo. Pavel ✉ Práve počúvam vašu reláciu s piesňami manželov Radových. Veľmi sa mi páči hlas pani Radovej, ktorá spieva, veľmi mi totiž pripomína spev Lucie Bílé! Ta sila a aj zafarbenie hlasu v niektorých momentoch... ☺. Je úžasné počúvať ženu, ktorá svojim spevom chváli Boha a vie sa do toho oprieť tak, ako spomínaná speváčka známeho česko-slovenského mena. Som z toho povzbudená, že aj napriek svojmu civilnému povolaniu takto spolu s manželom slúžia Bohu a povzbudzujú Boží ľud. Ak by som mohla poprosiť, odovzdajte im môj pozdrav a povzbudenie s poďakovaním za vernosť a lásku k Bohu, a tiež za ochotu ukázať svoje životy druhým ľuďom, aby si tí mohli urobiť obraz o našom Vykupiteľovi, Pánovi Ježišovi Kristovi. Šteľka ✉ Dobrý deň, ja som sa vám chcela veľmi pekne poďakovať za rozhovor s pánom Macákom, ktorý hovoril o „singles“, ďakujem veľmi pekne, a prajem si, aby na túto tému bolo viac vyučovania, aby cirkev vyučovala, že to je jedna z možností a je normálna. Ďakujem veľmi pekne. Vaša poslucháčka Jana

První říjnový víkend se dámy z redakce domluvily a odjely na soukromý dámský víkend. Jejich spokojenost z krásného prostředí, počasí i doslova božského pokoje číselala i z mnoha fotografií - některé výmluvné obličejové vydají za celý film. Jen dvě dámy jsou zachyceny 2x, poznáte je? Správnou odpověď odměníme čokoládou (do konce listopadu).

Rádio ve vašem sboru

Nic netušícím sedícím přistál v ruce mikrofon a jejich úkolem bylo bezprostředně pozvat k poslechu „příštího programu“ – jako v rádiu.

Foto z prezentace v CB v Náchodě.

Představil se i technik Pavel Surý a po oficiální části jsme besedovali s účastníky bohoslužby.

Česká redakce Trans World Radia chce zůstat prodlouženou rukou církve. Ta ruka nemá vyčnívat do prostoru. Ruka je pěkně při těle a tělo bez ruky je ochromené, ruka bez těla je mrtvá ruka. Máme zato, že se potřebujeme a že je důležité, abychom se v této nelehké době povzbuzovali navzájem. Tato symbolika má význam i pro nás – kolektiv redakce; nechceme pracovat jako sólisté-profesionálové, ale jako tým (dlaň s prsty), který drží a táhne za jeden provaz. Pokud jde o dlaň s prsty, tak to je naše interní přání, snaha – a jsme vděční Pánu Bohu, že se nám to daří. A není to samozřejmé, což vidíme na okolních partnerských redakcích... Pokud jde o spojení paže k tělu – tedy redakce s církvemi – tam je ta snaha podmíněna i porozuměním na straně církve: sborů, kolektivů věřících lidí atd. – a vstřícně podáváme tu ruku směrem k vám, aby neodumřela a měla z čeho být živena. A není to jen o domácích sborech nás pracovníků, jednotlivců,

Zatímco účastníci prezentace mají možnost klást otázky, pracovníci rádia odpovídají. Oficiálně i v kuloárech, při neformálních rozhovorech.

je to o církvi a o všech sborech a nás jako kolektiv.

S touto touhou jsme se rozhodli věnovat čas i návštěvám sborů a církevních společenství po celé naší vlasti a nabídnout jim naši službu. Jde o představení práce a poslání TWR/Rádia 7 s pozváním ke spolupráci, k misii jako takové. Jsme ochotni přijet kdykoliv – v průběhu týdnu večer i v neděli.

Konkrétně můžeme nabídnout dle vašeho zájmu návštěvu s tímto obsahem:

- **po domluvě pomoc s místní evangelizační formou mluveného slova (kázání), případně zpěvu**
- **náplň pro klasické nedělní shromáždění upravené s orientací na TWR-CZ (např. biblické kázání, prezentace rádia a služby v širším kontextu, diskusi, představení programů Rádia 7, technické rady, jak rádio poslouchat, nabízet atd.)**
- **vstup v některém z vašich pravidelných shromáždění (min. 30 minut)**
- **setkání s věřícími a přáteli na některé skupince v rámci sboru (senioři, mládež, maminky, skupinky biblického studia atd.) s podobným cílem jako výše**
- **semináře o práci s hlasem, o veřejném projevu, formě a způsobu čtení, příprava osobního svědectví atd.**
- **povídání o misii s biblickým kontextem**

Aleš Bartošek za kazatelnu sboru CB v Náchodě.

- prezentaci pomocí fotografií na našich mobilních nástěnkách
- prezentaci TWR-CZ promítnutím filmu (20 min.) – může být doplněk jakékoliv návštěvy u vás
- nebo dle dohody s nějakou vazbou na TWR a potřeby vašeho společenství

Co očekáváme?

Máme naději, že se podaří více prolnout službu naši s vaší a že si vzájemně budeme nejen pomoci, ale i povzbuzením. Technické detaily domlouváme „na míru“ návštěvy.

Zároveň bychom byli rádi, kdyby se v daném společenství, kam zavítáme, našli lidé ochotní říct na mikrofon Rádia 7 své svědectví, biblické zamyšlení atd.

Nechceme (např. kazatelům nebo starším) přidávat práci, spíše nabídnout zúročení toho, co už bylo připraveno.

V prvním čtvrtletí roku 2013 se chceme soustředit hlavně na severomoravský region, ale nejen na něj.

Těšíme se na setkání u Vás (samozřejmě že sborový zájezd k nám do redakce na exkurzi také přivítáme s otevřenou náručí i dveřmi ☺).

Drobné programové změny

Večery pod lampou – tak se jmenuje nový pořad, který jsme zařadili do programu české redakce Rádia 7. Zveme vás v něm ke čtení knih, které by se daly označit jako poučné, vzdělávací nebo taky tlusté (to je kategorie, která u některých lidí vzbuzuje takový odpor, že danou knihu ani do ruky nevezmou, jak jsme zjistili ☺). V současné době čteme z knihy **Johna Pipera** Nepromarni svůj život a připravujeme novinku **Davidy Louly** Studna lásky k pravdě. Poslouchejte v pátek ve 22 hodin (během podzimu se ještě posune vysílací čas na neděli 20:00, s reprízou v pátek ve 22:00).

Zabezpečení

Průběh lidského života je na náhrobním kameni znázorněn pomlčkou. Symbol nicotnosti i rozletu. Zápor i od něčeho k něčemu. Reálný obsah oné pomlčky se dnes píše průměrně asi 70 let. Den narození je díky ultrazvukovému vynálezu už zabezpečen vším potřebným v růžovém nebo modrém provedení. A pak do dospělosti se život odvíjí podle možností rodičů a babiček či strýčků a do této části pomlčky se vejde životní pojištění, vzdělání, péče o zdraví a podle možností i budoucí zabezpečení ve formě spoření či rovnou postaveného domu. V další části pomlčky pak dospělý člověk následuje příkladu a mobilizuje své síly k udržení investic, které do něho byly vloženy, a následně zabezpečuje sebe i své potomky a ve třetí části pomlčky se ohlíží, jak ubývá sil, ale našetřit na pohřeb a zaplatit hrobové místo je ve slušné rodině samozřejmostí. Jistě, je to nadsazený a zevšeobecněný pohled na možný obsah pomlčky mezi dvěma daty na náhrobním kameni, ale v mnoha případech realistický. A je na něm vlastně něco špatného?

Proč o tom přemýšlím? V situaci, kdy naší redakci chybí zhruba milion korun k vyrovnanému rozpočtu, bych měl být vděčen za všechny věřící, kteří dokázali našetřit, vyprodukovat zisk ve svých firmách nebo jakkoliv jinak poctivě nabýt takového majetku, aby mohli podporovat například i Trans World Radio. Samozřejmě, že jsem vděčný za každého věřícího – ale ne víc za bohatého a méně za chudého. Samozřejmě, že jsem vděčný za každý dar do kasy TWR-CZ, ale ne více za velký a méně za malý. Ale žádný dar a žádné bohatství, ani žádný dluh a žádná chudoba nestojí v cestě Božím uvyučování, které o hmotném zabezpečení nemlčí ani nemlží.

Pán Ježíš Kristus žil na Zemi asi 33 let a hledat jeho náhrobní kámen by byla zbytečná námaha, protože hrob, do kterého byl položen, nebyl Jeho. Patřil nějakému bohatému Josefovi z Arimatie, který vložil Pána Ježíše do svého nového hrobu. Zavalil ho kamenem a šel pryč. I bez ultrazvuku Marie věděla, že porodí kluka, a přesto se to stalo v nějaké stáji, která nebyla ani jejich domovem, kdesi na cestě, v Betlémě, kde nebyl volný ani žádný hostinský pokoj. A průběh života Pána Ježíše? Sám o své pomlčce mezi daty narození a ukřižováním říká: „Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu složil“ (Lk 9,58). To je zhruba to podstatné, co víme o hmotném zabezpečení Pána Ježíše na této zemi. A Jeho máme následovat, od Něho se učit.

Z Bible je patrné, že první následovníci si vzali k srdci i tuto výzvu: „Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval“ (Sk 2,45).

Kolem sebe slyšíme hlasitou debatu o tzv. církevních restitucích. Nechám bokem politikaření a skryté záměry a závazky – ty si každý zájemce najde v jiných odborných pojednáních. Ale ono volání po navrácení majetku s odůvodněním, že pak teprve bude moci církev kvalitně a v plně šíři fungovat a sloužit společnosti, je „jistě

podpořeno“ výrokem Pána Ježíše, když s láskou povolával k následování slovy: „Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne“ (Mk 10,21)! Málokdy Pán Ježíš tak jasně učí, co se má udělat nejprve a co potom, jako v tomto výroku. Sám vím, jak to je těžké, ale uvědomuji si, že opačně to nejde. Pamatuji si na příklady lidí, kteří opravdu dali vše (TWR-CZ nedávno vysílalo vzpomínky Marie Frydrychové, ve kterých přiznala, jak to dopadlo s našetřenými penězi na svatbu). Ale už nespočítám, kolikrát jsem slyšel – dám, pomohu, zapojíme se, přiložím ruku... až! Až něco dokončím, až budu za vodou, až zajistím, až dostanu, až mi vrátí, až budu v důchodu, až, až, až.

Majetek není špatný. Naopak, jeho správné použití je prvním krokem k následování Pána Ježíše: rozdej potřebným. Z Boží služby se nemůžeme vyplatit ani na jeden den svého života. Pán Ježíš ukazuje na nebezpečí, jak skončí zrno evangelia, zrno Božího slova: „U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody“ (Mt 13,22). Bez úrody. Nulová efektivita. Jak se dá být Ježíšovým učedníkem například s restitucemi v zádech (o sekulárním pohledu na církve nemluvě)? To pak ale jistě nezapomeneme zavčas si objednat hrobové místo se zlatými písmeny na náhrobku „zde spokojeně odpočívá zabezpečená církev ☺).

Ale zůstanu i já optimistou...

Při našich služebních cestách se občas přihodí i něco nepříjemného – zvláště na silnicích. Zatímco naše stará Honda už není vhodná na delší cesty, desetiletý Citroen ještě jakž takž zvládá. Nezvládl ovšem průjezd po místní komunikaci města Sedlčany a vyčnívající dlažební kostka uprostřed křižovatky prorazila olejovou vanu motoru. Silnici museli vyčistit hasiči, auto bylo nepojízdné a nejzajímavější byla „souhra policie“. Zatímco městská policie byla slušná a pomohla i naší posádce, státní policie označila situaci za zaviněnou dopravní nehodu. Tuto absurditu jsme odmítli podepsat a veškeré vyšetřování státní policie jsme ignorovali s tím, že jde o jednostranné tvrzení evidentně arogantního policisty. Pokutu jsme rovněž odmítli zaplatit. Zcela jinak se zachovalo vedení města, kterému jsme cenu opravy našeho auta vyúčtovali s popisem situace. Město uhradilo plnou částku opravy. Nepříjemnost se stane hned, ale je milé vnímat, že i úředníci a konšelé umí jednat rovně a lidsky – škoda jen, že je jich už tak málo. Město Sedlčany chválíme.